

Od našega regimenta v boji ali ognji bila sta samo II. in še brambovski bataljon pa tudi strahovito trpela; 420 mož bilo je mrtvih ali ranjenih. Vsi so pa se junaški borili. Nekatera junaštva zaslužijo še posebič v spomin vzeta biti. Tako je nadlajtnant Renodier hišo branil, čeravno je II. bataljon se uže dalje bil nazaj pomikal. Dve krogli dobi v nogo, sovražniki vlomijo in ga hočejo vjeti; sedaj pa prihiti narednik Matija Potrč (iz Trnovca pri sv. Bolfanku v Slov. goricah in sedaj upokojeni stotnik v Mariboru) s korporalom Jožefom Žmancem in še par vojakov, poseka Pijemonteze in nese ranjenega oficirja k bataljonu nazaj.

Andrej Horvat in Blaž Pohorec sta na sovražnikove oficirje dobro merila in jih več postrelila. Franc Hribar je v neko hišo vlomil in vjel 2 oficirja in 58 vojakov. Blaž Lovec (je zastavo nosil, pri pomikanju nazaj dobil pa nevaren strel v prsi, se spodtaknil in pal, pa se hitro vzdignil in srečno rešil zastavo ter jo potem, ko so mu rano zavezali, zopet nesel proti sovražnikom. Podobnih junaštev je mnogo zapisanih. Vsak mož bil je v resnici junak. Zato je pa bilo jih veliko odlikovanih in pohvaljenih.

Oberst Bianchi bil je odlikovan z vitežkim križcem Marije Terezije, major Latterer je prejel red železne krone, vojaški kaplan Franc Lovrenčič, doma od sv. Vida na Dravskem polju, pa red za blage zasluge.

Zlate svetinje so prejeli Matija Potrč (pozneje še ruski red sv. Jurija) in Blaž Lovec (pozneje tudi prusko častno svetinjo).

Srebrne svetinje: Valentin Vodeb, Jožef Pahar, Fr. Skerta, Andrej Skerget, Fr. Hribar, Martin Prisljan, Mat. Gorišek, Andrej Balaš, Jož. Lempl, Franc Preklet, Jožef Žmavec, Jožef Sokup, Peter Ješovnik, Jan. Gradišnik, Ber. Boš, Jož. Valenčak, Fr. Grajferer, Al. Kolar, J. Peserl, Fr. in Mat. Janšič, Bl. Pohorec, And. Rusič, And. Kosar, Mat. Malek, Filip Marko, Jož. Planina, Fr. Dovečar, Jan. Kočevar, And. Horvat, G. Hajdič, H. Vauhar, Jan. Kolenc.

Pohvaljeni pa so bili: G. Kleinšek, T. Slavič, Jož. Holc, Fr. Lanšič, J. Orlovski, Jan. Hercog, Jož. Plevnik, Jan. Kobencel, Fr. Zabajnik, A. Obrul, J. Šepevec, Mih. Kleinšek, Jan. Kurboš, Fr. Zagoda, Fr. Grubič, Fr. Gaude, Jur. Ledinek, Jur. Ogrizek, And. Hajdič, Jož. Grabar, M. Špilar, Mart. Škorijaneč, Jan. Šimonišek, Ant. Močnik, Mat. Fijauš, S. Duh, Jož. Holc, Anton Kovačič in Miha Goznik. (Dalje prih.)

Smešnica 34. Dva škofa imamo sedaj na spodnjem Štajerskem, enega v Mariboru, drugega pa v Ljutomeru ali Lotmerku. Kdor še tega ni vedel, naj bere štev. 3. Rakusch-Glantschniggovega „Priatelja“. Izposojen je iz Litomiric na Českem in se imenuje dr. Schöbl. Njegovi duhovniki baje imajo po „Priatelji“ pridgovati o samej ljubezni.

Razne stvari.

(Vabilo.) Slovensko društvo obhaja v nedeljo 10. septembra ob 3. uri popoldne v Mariboru svoj občni zbor. Govorilo in sklepalo se bode o političnih, šolskih in gospodarskih potrebah Slovence štajerske zadevajočih. P. v. poverjeniki so prošeni odboru poročati. Posamezne želje in nasvete naj udje v pravem času odboru naznanijo. K številnej udeležitvi vabi Odbor.

(Vabilo) k utvorjenju in prvemu občnemu zboru čitalnice Šaleške doline, dne 3. septembra, katerega se telovadno društvo „Savinjski sokol“ s svojo godbo in svojim pevskim društvom prvič udeleži. Slovesnost se bode vršila na vrtu gostilne g. M. Tajnik-a v Družmirji pri Šostanji. Vzpored: 1. Sprejem „Savinjskega sokola“ pod lipo zraven župnijske cerkve sv. Mihela ob 3. uri popoldne. 2. Pozdrav. 3. Volitev čitalničnega odbora. 4. Prosta zabava. K obilnej udeležitvi vabi:

Osnovni odbor.

(Svitli cesar) so darovali 100 fl. za povečanje učilnice v Kapeli pri Radgoni.

(Slovenske učiteljce) na ulici zasramovali so celjski nemčurji prilično zadnje konference. To kaže, da so nekateri Nemci grdo surovi in da Slovence neizrečeno sovražijo. Zakrivili so to največ ščuvarski listi Cillier Zeitung in Tagespost. Nikoli ne psuje slovensk časopis vseh Nemcev, nikoli ne napadamo Slovencev poprek drugih narodov tako, kakor ovi grdobni listi Slovence. Lažejo pa liberalni listi sploh, da se od njih kar kadi.

(V dijaško semenišče v Mariboru) so na novo sprejeti naslednji dijaki: 1. Fasler Oton iz Trbovlja; 2. Šteferl Jakob s Prihove; 3. Sket Gregor s Sladke gore; 4. Podvinski Anton iz Pišec; 5. Konečnik Maks iz Mozirja; Žolgar Jan. iz Slov. Bistrice; 7. Tominšek Franc iz Gornjega grada; 8. Medvešek Janez iz Sevnice; 9. Kozar Jakob od Negove; 10. Belšak Štefan iz Zavrča; 11. Trtinek Matija z Remšnika in 12. Slekovec Alojz od sv. Križa. Ker je bilo za 11 prostorov 45 prošnikov, razume se, da ni bilo mogoče vseh vrednih in potrebnih sprejeti.

(V Poličanah) je vlak povozil železniškega kondukterja Kirchbergerja iz Maribora in ranil desno nogo.

(V Kanži na Ogerskem) je lutrovsk duhoven svoje gospodinj, ki ga je zavoljo 1300 fl. tožila, obstretil desnico, sprožil revolver v množico, ki ga je takoj obdala, in naposled sam sebe ustrelil.

(Konja z vozom ukradli) so posestnika M. Seliču v Dobjem.

(Mrtvo našli) so v Frankolah Katro Škoflek.

(Hudobna roka užgala) je M. Fidlerja v Ojstrem gospodarsko postopje.

(Šetalčanje) dobijo v sedaj popravljeno kaplanijo zopet gospoda. Novomešnik č. g. Jan. Wolf so tam nameščeni.

(*Odkritosrčno*) sedaj nemški listi, tudi Cillier Zeitung, krolijo in tulijo, da je treba v Avstriji vse ponemčiti. Slovani se pa ne damo v prasko-nemško zrelo utakniti. Mi nosimo Nemcem jednaki bremen in zahtevamo za svoj rod in jezik jednaki pravice.

(*Utonili*) so brez varuha puščeni otroci v neograjeni mlaki fantič in deklica v Tragučevi pri Mariboru in deklica Klinčeva v Cirkolanah v Halozah.

(*FZM. baron Kuhn*) je te dni ogledoval konjenišvo in pešake v Mariboru in okolici.

(*Pri sv. Lenartu v Slov. gor.*) se je Sedmikov komij z revolverjem ustrelil.

(*Cigani*) se klatijo po Arvežkem okraji in krađejo.

(*Profesor Lindner*) rodod Čeh, bivši profesor v Celji, in poletni gost Fraubeimski, imenovan je za českega profesorja na vseučilišči v Pragi.

(*Za častnega srenjčana*) imenovan je preč. kanonik L. Herg, v občini: Lembah, Vrhodol in Bistrica.

(*Hvaležni Slovenci*) so svojemu izvrstnemu pisatelju in požrtvovalnemu uradniku prerano umrlemu Josipu Jurčiču dali vzdati ploščo spomniško rojstne hiše v Muljavi in pri tej priliki napravili sijajno svečanost. Tudi vrli Matej Tonejce Samostal dobil je primeren nagrobni spominek v Gorjah na Kranjskem.

(*Skušnja pri šolskih sestrah*) pri sv. Petru pod Mariborom bode 30. avgusta ob dveh popoldne.

(*G. Fr. Vaupotič*) in dopisatelj iz Rihtarovic v štev. 25. „Slov. Gosp.“ sta se na mirnem spravila in tiskovne pravde ne bo!

Loterijske številke:

V Trstu 19. avgusta 1882:	39, 54, 12, 82, 4.
V Linci „ „	50, 88, 66, 35, 90.
V Pešt „ „	8, 13, 50, 54, 35.

Prihodnje srečkanje: 2. septembra 1882.

Popravek in izjava.

Uredništvo „Slov. Gospodarja“ prekliča dopis v štev. 25. „Slov. Gospodarja“ od 22. junja 1882 „Iz Rihtarovec pri Kapeli,“ v njegovi celoti kot neresničen, kolikor zadeva župana rihtarovskega g. Franca Vaupotiča.

Sejem.

Velik živinski sejem bode v torek 29. avgusta t. l. pri sv. Tomaži nad Veliko nedeljo.

Raznovrstne, najboljše Ročale, prodaja in popravlja mariborski urar in očalar

Ferd. Dietinger.

1—3

Št. 1021

Učiteljska služba.

1—2

Na enorazrednici v Stopercih poleg Rogatca je izpraznjena učiteljska služba v IV. plačilni vrsti in s prostim stanovanjem. Prošila se naj postavnim potem pošljejo do 10. septembra t. l. krajnemu šolskemu svetu v Stopercih.

Okrajni šolski svet v Ptui, dne 10. avg. 1882.

Št. 809

Podučiteljska služba.

1—2

Na dvorazrednici pri sv. Marku poleg Ptuja je izpraznjena podučiteljska služba, v IV. plačilni vrsti in s prostim stanovanjem. Prošila se naj postavnim potem pošljejo do 15. septembra t. l. krajnemu šolskemu svetu pri sv. Marku poleg Ptuja.

Okrajni šolski svet v Ptui, 15. avgusta 1882.

Naznanilo.

Dobrega novega vina, 12 polovnjakov bode se na dražbi prodavalo dne 28. avgusta t. l. v sv. Štefanskej kaplaniji v Šmariji, kot zapuščina umrlega tamošnjega č. g. kaplana. Dražba bode ob 10. uri dopoldne. Kdor hoče kupiti, naj gre tje.

Oznaniilo.

Vljudno podpisani naznanjam, da sem svoje dosedanje, v poprej Kriehuberjeve hiši, v graškem predmestju (nasproti frančiškanskej cerkvi) celih 14 let nabajajoče se

svečarsko in medicarsko podjetje

v lastno hišo, štev. 5, v Vetrinjskej ulici, nasproti poštni ulici prestavil.

Zahvaljujoč se čestitim naročnikom, osobito visokej duhovščini, za dosedaj mi skazovano zaupanje, prosim nadaljevanja obilnih naročil in obljubljam zvesto postrežbo z dobrim blagom.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Jožef Pelikan,

svečar in medicar v Mariboru.

3—3